

Carex grioletii Roem. In Schkuhr

Família: CIPERÀCIES

Nom popular desconegut

Aspecte d'una mata

Autor: Enric Bisbe

Morfologia identificativa

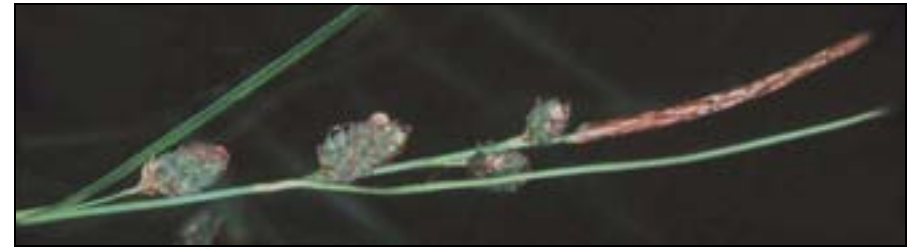
Planta herbàcia perenne de 4 a 10 dm d'alçària, que forma mates denses. Les fulles sovint tant llargues com la tija florífera, són aspres, de color glauc, de 2 a 5 mm d'amplada. Les flors es reuneixen en espigues, on diferenciem una espiga superior masculina de 4-6 cm de llarg, i les restants de 3 a 5, més curtes (6-9 mm) són de flors femenines. Fruits tancats dins una vesícula anomenada utricle, pubescents. Presenten un bec molt curt, uns nervis molt marcats i una línia blanca a la cara anterior. És diferenciable d'altres *Carex*, per les llargues espigues masculines, alhora que els utricles presenten un bec evident.

Fenologia

Planta perenne que es manté verda tot l'any, les espigues apareixen de finals d'abril al juny. Quan els fruits són madurs cauen a terra, i les tiges floríferes s'acaben assecant.

Requeriments d'hàbitat

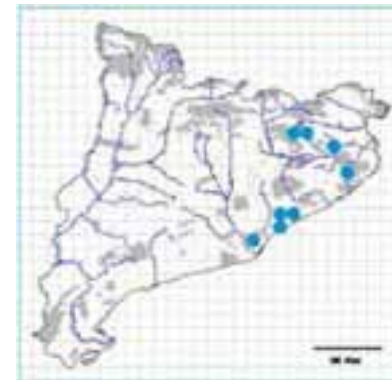
El trobem en fondalades on l'hàbitat correspon a una avellanosa (31.8C2*), en un espai ombrívol, frescal i humit. Ocupa una superfície reduïda, alineada ambdós casos a un petit torrent, que exceptuant els mesos humits es troba completament eixut. Acompanya altres espècies com *Carex sylvatica*, *C. remota* amb les que es pot confondre fàcilment, i ocasionalment a la llengua de cérvol (*Phyllitis scolopendrium*).

Detall d'una tija florífera amb espiguetes femenines i masculina.

Autor: Xavier Tarruella

Distribució a Catalunya

Distribució a les Gavarres

Cites i localitats a les Gavarres

Citacions bibliogràfiques: Juanola (2003).

Es coneixen dues poblacions al massís; ambdues ocupen una àrea reduïda entorn un torrent en un espai molt ombrívol. La primera es situa entorn d'un afluent del Daró, al sector conegut com els Baguenys d'en Barril, amb una població que consta aproximadament de 10 individus; la segona, en un ambient similar, a la Riera de Mavalls, al sector dels Bacs d'en Medinyà. En aquest cas també es tracta d'una població reduïda a 8 peus. Els peus mostren vitalitat, i semblaria que tenen viabilitat ja que hi hem vist espigues fructificades.

Comportament fitocenològic

Al massís creix en un ambient ombrívol, ocupat per una avellanosa. Comparteix hàbitat amb diverses espècies de llocs molt ombrívols i humits, com la lapsana, l'herba de Sant Robert, i altres espècies característiques de l'avellanosa, com el grèvol, l'avellaner, el polístic setífer, l'herba de les encantades, la sanícula...

Interès de l'espècie

És considerada una espècie especialment escassa, principalment pels requeriments d'hàbitat, molt ombrívol i humit, difícil de trobar en un ambient mediterrani. A Catalunya únicament es coneix a les comarques de Barcelona, la Zona volcànica de la Garrotxa i a les Gavarres. A les Gavarres cal considerar-la molt rara, per la presència de dues poblacions conegudes i un reduït nombre d'individus que seria inferior a 20. No gaudeix de cap tipus de protecció a les Gavarres.

A la llista vermella de la "Flora Vasculat Española (2000)", l'espècie és considerada vulnerable (VU: B1+2bc, D2) segons criteris de la UICN. També considerat vulnerable a Catalunya, formant part del Catàleg de plantes vasculares endèmiques, rares o amenaçades de Catalunya (2000), considerades espècies no endèmiques en situació de risc.

Vulnerabilitat i factors d'amenaça

El fet de tenir únicament dues poblacions en tot l'àmbit del massís, ens porta a valorar-la com a una espècie vulnerable. El principal factor d'amenaça serien les intervencions forestals que per aclarida o eliminació de la coberta vegetal, eliminessin l'ombra d'aquest ambient. Una major insolació, alhora que una pèrdua d'humitat podria condicionar la supervivència d'aquesta espècie. Les dues poblacions conegudes es situen a indrets força inaccessibles i poc freqüentats, raó que fa pensar que únicament es podrien veure afectats per intervencions de tipus forestal.

Propostes de Gestió

Per aquesta espècie la única gestió necessària, consisteix en vetllar per a la conservació de l'hàbitat, que li ofereix un ambient ombrívol i humit durant els mesos de major rigor de l'estiu. Caldria no intervenir en aquests reduïts claps forestals. Per a la gestió de l'espècie en el conjunt del massís, seria de gran interès prospectar en el conjunt de l'espai, allà on es trobi el mateix tipus d'hàbitat i especialment en indrets molt ombrívols, doncs altres poblacions amb el mateix interès es podrien veure afectades per algun tipus d'actuació forestal. El fet de ser una espècie difícil d'observar i diferenciar d'altres espècies del mateix gènere si no es troba florit, alhora que és amant de fondalades i ambients ombrívols sovint inaccessibles, ens fa pensar que probablement es trobi en altres indrets del massís, on no s'hagi pogut localitzar.